

Üstad Hazretleri hiç ilaç kullanmış mıydı; ilaçlara güvenmeme olabilir mi zehirlenme ihtimaline karşı?..

Risalei Nur eserlerinde hastalıklar, **maddi** ve **manevi** olmak üzere iki cihetle ele alınmaktadır.

Bediüzzaman Hazretleri Risale-i Nurların birçok yerlerinde, "*manevi hastalıklara*" karşı iman ilacının istimal edilmesini ısrarla tavsiyede bulunmaktadır. Manevi hastalıkların toplumda baş göstermesi ve tedavi çarelerine de bakılmaması neticesinde *aklî, ruhî* ve *psikolojik* hastalıkları netice vermiştir.

Bu hastalıkların tedavisi için de bir eczahaneyi manevi hükmünde olan ve Kur'an'ın billür hüzmeleriyle kaleme alınan Nur eserlerinin okunmasını Bediüzzaman Hazretleri tavsiye etmektedir.

Konuyla alakalı olarak Risale-i Nur'dan bazı pasajları sizlere takdim ediyoruz.

"Biz küçücük sıkıntılarımızı, kinin gibi bir acı ilâç bilip, sabır ve şükretmeliyiz. 'Yâ Hû! bu da geçer.' demeliyiz."(1)

"Öyle ise, bu hazîne-i rahmeti ve menbâ-i hakîkati ders veren ve hakîki sûrette gençliğin ve avâmın anlayabileceği bir şekilde bildiren Risâle-i Nur'u dikkat ve tefekkürle ve devamlı olarak müsâit vakitlerimizi boşa gidermeden okumak ve yazmak en büyük bir ibâdet ve zevk kaynağıdır; hâl ve istikbâlin ve biz gençlerin çok leziz ve iştiyakla alacağı gayet nâfi ve vâfi bir ilâç ve bir tiryaktır, bir mânevî kurtarıcıdır."(2)

"Esrar-ı Kur'aniyeye ait yazılan Sözler, şu zamanın yaralarına en münasip bir ilaç, bir merhem ve zulûmatın tehacümatına maruz heyet-i İslamiyeye en nafi bir nur..."(3)

"İmâm-ı Ali'nin (r.a.) otuz kırk işaretiyle sarâhat derecesinde haber verdiği

---

Risâle-i Nur, bu zamanın müthiş yaralarına tam bir ilâçtır. Onun için, o daire bize kâfi gelmiş, harice çıkmıyoruz."(4)

Bediüzzaman Hazretleri;

"Şiddetli hasta olduğu halde, rûhu ve kalbi, vücuduyla meşgul olmamak için ilâçları almayan,.."(5)

"En zayıf damar ve dehşetli mâni, hastalık damarıdır. Hastalığa ehemmiyet verdikçe, hiss-i nefsi-i cisim galebe eder, 'zarûrettir, mecburiyet var' der, ruh ve kalbi susturur, doktoru müstebit bir hâkim gibi yapar ve tavsiyelerine ve gösterdiği ilâçlara itaate mecbur ediyor. Bu ise, fedâkârâne, ihlâsla hizmete zarar verir."(6)

Bediüzzaman Hazretlerinin yanında kalan talebelerinin beyanatına göre, **yirmi bir** kez zehirlendiğini, buna rağmen doktorların ilaçlarını istimal edip, kullanmamıştır.

Buradan şu manaları çıkarmak mümkündür:

1. O zamanlar birçok şer güçleri Bediüzzaman Hazretleriyle uğraştığından, kindar ve garazkâr memurların, terfi etmek ve amirlerinin nazarında farklı bir pozisyon gelmek için, her türlü hileye müracaat etmekten geri durmamışlardır. İşte o zamanda imanlı doktorlar da fazla bulunmadığından ve bulunanlar da cesaret edip, gelip Üstadı muayene etmekten bigane kaldıklarından olsa gerektir ki Bediüzzaman Hazretleri doktorların ilaçlarını kullanmamış.

2. Bediüzzaman Hazretlerine yönelik zehirlenme durumlarının artması neticesinde, optalidon diye bir ağrı kesiciyi kullandığını, onun yanında kalan talebelere hatıra olarak duymuşuz.

İşte tüm bunlardan çıkan sonuç şudur: Zaruret olmadıkça basit hastalıklar karşısında hemen doktora müracaat etmek, hem maddi hem manevi noktadan sıkıntıda kalmamıza sebebiyet verebilir. Bu yüzden zaruret hali olmadıkça doktorlara müracaatta bulunmamak icab eder. Birtakım hastalıklar vuku bulmadan koruyucu hekimlik denilen kendi kendimizi muhafaza etmenin yollarını bulmamız gerekmektedir. İlaçları alırken de "*şifayı ilaçtan ve doktordan değil, direkt Allah'tan dilemek*" daha doğru olacaktır.

Dipnotlar:

-
- (1) bk. [Tarihçe-i Hayat, Afyon Mahkemesi.](#)
  - (2) bk. [age., Isparta Hayatı.](#)
  - (3) bk. [Mektubat, Beşinci Mektup.](#)
  - (4) bk. [Emirdağ Lahikası-I, \(154. Mektup\)](#)
  - (5) bk. [Emirdağ Lahikası-II, \(99. Mektup\)](#)
  - (6) bk. [Emirdağ Lahikası-I, \(188. Mektup\)](#)